

Texas je budoucí Kalifornie!

První Česká Kolonizační Společnost uspořádá další výpravu do Jiho-Západního Texasu v úterý 17. září z Omahy, Neb., a 19. září z měst Texasských.

Minulou výpravu sobě zakoupilo několik Čechů pozemky v osadě Sweden. Pozemky jdou jako na dračku a nebude to trvat ani rok a celých 55,000 akrů bude rozebráno. Neotálejte a kupte hned. Loty městské a loty o deseti, dvaceti a čtyřiceti akrech lze nyní koupiti též na splátku. Jeden dollar měsíčně na akr.

Kupte sobě lístek do Kansas City, kde předsednete na Santa Fé dráze do vozu označeného G. H. PAUL. Okružní lístek do Sweden, Tex., stojí pouze dvacet dva dollary a padesát centů. Neopomeňte dny výpravy.

DNE 17. ZÁŘÍ uspořádá tato společnost též výpravy do Nebrasky, kdež má v prodeji tři sta tisíc akrů pozemků železničních a privátních, a do Jižní a Severní Dakoty, kdež rovněž má asi sto a padesát tisíc akrů pozemků v ceně od pěti do třiceti dollarů akr. O další podrobnosti dopište si na:

The International Land and Investment Company, Bee Building, Omaha, Nebraska.

Z českých vlastí

Vraždy ze msty. — Blízko obce Ledce u Židlochovic nalezen byl v těchto dnech obecní hlídač Matěj Klein svou manželkou na poli v bezvědomí a dopraven domů, záhy zemřel. Byla mu tupým nástrojem rozražena hlava. Soudí se, že se jedná o vraždu ze msty a pro podezření, že se jí dopustil, zatčen byl Fr. Kratochvíl z Ledce.

Pokusy vraždy udál se dne 15. srpna dopoledne v závodní kanceláři dolu "Hlubina" na Ostravsku. Provedl jej 31letý topič Ant. Pavlášek na závodního důlního inženýra Josefa Poppa, s nímž měl nějaké nedorozumění pro nemocnění peníze. Ant. Pavlášek vnikl ve středu večer neočekávaně do bytu Poppa a tážal se služby Štěpánky Taffelové, zda jest její zaměstnavatel doma. Když obdržel odpověď, že snad doma jest, že však v soukromém bytě nikoho nepřijímá, jal se Pavlášek v kuchyni troliti hluk, vyhrožoval Taffelové políčky a konečně násilně chtěl se dostat z kuchyně do sousedního rodinného pokoje. Když blížil se již ke dveřím, objevil se inž. Popper z nenadání v kuchyni a tážal se ho, čeho si přeje. Zvěděl, že chce s ním mluvit ve služební záležitosti a seznal, že jest poněkud opilý, vyvedl jej inž. Popper z domu a vyzval jej, aby se dostavil do závodního kanceláře ve čtvrtek o 9. hod. dopolední. Sotva oschl se Pavlášek několik kroků od Poppa, obrátil se a pohrozil jemu, zvolal: "Počkej, však já ti ukážu!" Inženýr Popper si toho však valně nevšiml a ve čtvrtek přijal dělníka v kanceláři. Poněvadž však Pavlášek se na něho ošpil a rozčilil na něho dorážel, inž. Popper zavolal nadřídního Františka Langeru a dal Pavláška vyvésti ven. Asi za pět minut vkročil však Pavlášek do kanceláře znovu, beze slova přiblížil se k inž. Popperovi, stojícímu u stolu, namířil na něho revolverem a vystřelil. Koule zafíčila inž. Popperovi těsně kolem hlavy a prorazila okenní tabuli za jeho stolem. Inž. Popper ustoupil za stůl a jal se volati o pomoc. Zatím však, přihlížáči jsouce výstřelem, kvapili již do kanceláře zmíněný Langer a Ferd. Kutscher, kteří vrhli se na Pavláška v okamžiku, když znovu namířil na inž. Poppa a strojil se vypáliti druhou ránu. Po krátkém zápase zdařilo se jim Pavláška přemoci a vyrvatí mu zbraň z rukou. V revolveru bylo ještě 5 ostrých nábojů a několik jich měl Pavlášek v kapse. Pavlášek odevzdán byl policii, která dopravila jej do soudní vazby.

Konec románu nešťastného muže. — Dne 21. srpna ráno o 12. hodině zastřelil se ve svém bytě na Smíchově č. 292 strojní zámečník, 31letý, v závodě Vidyšově do nedávna zaměstnaný Václav Círal. Zastřelil se dobře mířenou ranou z revolveru do srdece, takže ihned byl mrtev. Na stole nalezena byla hořící lampa, nasvědčující tomu, že Círal celou noc probděl, zabýváje se sebevražednými myšlenkami a psaním dopisů, z nichž jeden adresován jest jeho ženě, s nímž však po delší čas již nebyl. Kromě toho nalezen byl na stole jistý denní list, v němž zpráva o tragedii rodiny Ullrichovy v Žižkově zatřena byla modrou tužkou. Ta okolnost a pak v jednom dopisu zřejmě udaná příčina sebevraždy, nasvědčovaly tomu, že Václav Círal stížen byl chorobou, podobnou oné Ullrichových, a přemítaje o svém osudu, odhodlal se k sebevraždě. I předechozí život Círalův svědčí o tom, že byl to nešťastný muž. Jak se vyšetřilo, dopustil se Círal v roce 1905 pokusu vraždy na své ženě kdysi u Berouna a potom pokusu sebevraždy. Důvodem k tomu činu bylo rozervané manželství, jež uzavřel Círal v roce 1904 dne 12. června s jistou Vilemínou rozenou Kloubkovou z Berouna. Nedlouho po sňatku manželka jeho utekla z bytu na Smíchově k rodičům svým v Berouně a to právě z příčin, že manželství se Círalem stalo se jí nesnesitelným pro jeho chorobu. Zažádala asi 8 neděl po svatbě o rozvod a ten skutečně také soudně proveden, při čemž vina nalezena na straně manželově. Od té doby žil manžel od sebe úplně odloučeně, ona v Berouně, on na Smíchově. Círal, který manželku svou měl velice rád, psal jí po rozvodu dopisy, ve kterých jí prosil, aby se k němu vrátila, a když dopisy přicházely zpět nepřijaté, několikrát zjel do Berouna a žádal rozvedenou svoji ženu o schůzku. Ta na několik schůzek nepřišla, až na poslední, která právě stala se jí osudnou. Círal, vylákan jím z domova, šel s ní na procházku ke Králově Dvoru, a tu na lukách pojednou vytáhl ostře nabitý revolver a vypálil na svoji ženu dvě rány. Círalová klesla k zemi, načež on v domnění, že je mrtva, vypálil si střelu do prsou, těžce se poraniv. Oba byli dopraveni do nemocnice, podrobeni operaci a po delší době plně se zotavili, načež Václav Círal pohnán byl dne 6. dubna 1905 před porotní soud v Praze, aby se zodpovídal ze zločinu vraždy úkladné. Přelíčení, při němž znovu probírány důvody rozvodu manželů Círalových, a při kterém lékařské dohledání podávali soudní lékaři prof. dr. Reinsberg a dr. Slavík, kteří chorobu jeho zjistili, dopadlo osvobodujícím výrokem poroty. Po soudu nastal v poměru obou manželů obrat. Padli si ještě před porotou do náruče, opustili si ná-

vzájem a ruku v ruce opustili porotní sň, aby začali nový život. Jelikož Círal obdržel zatím práci v Králově Dvoře u Berouna, odstěhovali se tam, a po nějakou dobu žili zde v klidu a míru. Jelikož však blízkost domova Círalové nedělala dobrotu a zejména tehdy prý nemohla Círalovi opustiti, že chtěl deuru její zastřelit, odstěhovali se oba znovu na Smíchov. Zde však dlouho spolu nežili a Círalová na novo muž svého opustila, když počal s ní zaházeti tak, jako před tím krátce po svatbě. Nové pokusy Círalovy, přinutiti ženu k návratu, byly marnými a tak žil Círal téměř již půldruhého roku úplně sám. Poslední dobou bylo pozorováti na něm jisté duševní vzrušení a stěžoval si často na úporné bolesti hlavy. Konečně asi před čtrnácti dny zcela bez příčiny v závodě, kde byl zaměstnán a kde platil za velice řádného a pilného dělníka, dal výpověď a nikde jinde o práci prý se neucházel. Dne 21. srpna pak, jak již aděleno, se zastřelil. Mrtvola jeho po ohledání policijním lékařem byla dopravena do ústavu pro soudní pitvu.

Požár kláštera želivského. — Značné vzrušení v české veřejnosti a zejména památek milovné veřejnosti vzbudila v těchto dnech telegrafická zpráva, že bezmála od 900 let již v dějinách vzpomínáný klášter želivský u Humpolce lehl popelem. Vzhledem k okolnosti, že bohužel doposud město obchodně tak čilé, jako je Humpolec, má telefonické spojení s Prahou jen do 6. hodiny večerní, přinesly pražské listy v první chvíli telegram, který mluvil o požáru celého kláštera. Tomu nebylo zúplna tak! Požární katastrofa byla sice velikou a zničila celou řadu objektů ke klášteru příslušejících nebo je aspoň značně poškodila, avšak klášter, resp. konvent a v něm nalézající se část knihovny, zhořbného požáru zůstal ušetřen. Tím více však želeťi jest, že v suti dnešních leží budova prelatury, ve které nacházel se jednak rozsáhlý archiv znamenitých památností, jednak překrásné památky historicko-církevního rázu, jako mešní roucha, nádoby chrámové, dřevoryty, numismatické sbírky, umělecky pracované kříže, četné nástroje hudební, používané při hře chrámové a konečně staré olejové malby, z nichž některé byly originály známějších mistrů vlašských. Rovněž shořely staré dřevěné sochy, které při restauraci chrámu sv. Petra a Pavla ke klášteru patřícímu byly na prelaturu odvezeny a dle nich na staré místo dány pouze kopie. Prelatura sama byla budovou značného stáří a architekturou svou dosti zajímavou, spojuje v sobě přechodné slohy. Zbyly ze všeho jen ohořelé zdi a tu a tam pevnější klenuty, jež předržela výheň ohně.

Co se ostatních ohněm zachvácených budov týče, byla to vesměs hospodářská stavení, k panství příslušející, tedy stodoly a sýpky, špýchar, kůlny a pivovar, z něhož shořel hvozď a varna. Ovšem s těmito budovami padla dravému živlu za oběť i právě svezená úroda s polí, jež přichystána byla k mlácení. A jak se zdá, právě při tomto výkonu vzal oheň svůj původ! Asi ke 3. hodině odpolední dne 12. srpna mláčen byl velkou mlátičkou, poháněnou elektrickým pohonem, stoh, nalézající se v bezprostřední blízkosti rozsáhlých stodol. Stroj, nacházející se od poledne v činnosti, za velice parného dne a na samém žaru slunečním, zahřál se tak, že ložiska jeho dle všeho se zavařila a vznítila. Není prý však také vyloučeno, že oheň vznikl následkem tak zv. krátkého spojení. Ale nedlouho po 3. hodině vznikl mezi dělníky, pracujícími u žentouru pokřik, že hoří. A v zápětí na to vyšlehy plamenné jazyky, jež vzrostly rychlostí blesku, přeskačovaly a budovy na budovu a nacházejíce jak ve stodolách tak na sýpkách vydatně potravy, vzrostly ve veliký požár, na jehož uhašení nebylo pomýšlení. Požár byl tak ohromný, že ač Humpolec leží v kotlině, bezmála o 100 metrů níže, bylo viděti odtud šlehaající plameny a kouř. Klášter želivský, patřící nyní řádu premonstrátní, založen byl knížetem Soběslavem I. pro řád sv. Benedikta, jemuž dostalo se v celku těchto klášterů: břevnovského (993), v Ostroveském (999), na Sázavě (1032, prve slovanský, potom latinský), v Opatovicích (1086), v Litomyšli (mezi léty 1093 a 1100), v Kladrušech (1108), ve Vilémově (1120), v Postoloprtěch (1121), v Želivě (1139) a v Podlažicích (1159). Konvent a kostel rozličnými nehodami času stihány, často svou podobu měnily. První pohřební chrám vystaven byl nepochybně v podobě románské basiliky, ale vyhořel i s klášterem v roce 1375, načež nanovo vystaven byl ve slohu gotickém. Za husitských bouří (1420—1424) byl chrám i s klášterem zkažen a co z něho zůstalo, přivedeno bylo r. 1462 v podobu, ve které se podstatně až dosud zachovalo. To jest presbyterium a kněžský dvůr. Právní chrámové neslo dvě věže, z nichž jedna nyní se sřítla a starobylé zvony na ní se nacházející se roztavily. Požár teprve pozdě k večeru byl lokalován, když byly na uhašení jeho pracovaly hasičské sbory z Humpolce se čtyřmi stříkačkami, jednou parní, dále z Hofepánka, Červené Řečice, Lhotic, Kralovic, Senožat, Svěpravie, Jiřic, Kletečné a Jiřic. Škoda jest ohromná, nehledě ani k tomu, že téměř celá letošní úroda shořela a že jest jen v části kryta pojištěním. Opat kláštera, prelát Salesius Roubí-

ček, odejel ihned do Prahy, aby zde vyjednával s řádem premonstrátským o restaurování shořelých budov. Které z památek v archivu uložených shořely, nedalo se dosud přesně zjisti, ale jsou mezi nimi věci na 500 let staré a četné originály obrazů, mezi jinými i italských mistrů.

Hosté v hotelu Prague.

Během minulých dnů byli ubytováni následující hosté v hotelu "Praha": R. Rohan, W. Shey, Jos. L. Janský, J. Tatara, W. Fajmer, Chicago, Ill. Jan Šafr, J. S. Lodl, Clarkson, Neb. D. Hlavatý, Al. Kostoryz, Lincoln, Neb. Fr. Smetana, Havelock, Neb. John Peterka, J. L. Ubl, Dr. J. Kašpar a manželka, Chas. A. Kastl, Prague, Neb. J. A. Sypal, J. E. Suchý, Fr. Rejda, Brainard, Neb. Vác. Blatný, Kar. Štěva, Fr. Máca, John Pelan, Bruno, Neb. Fred Jelínek, L. J. Kubista, J. J. Brabec, J. Hileher, Weston, Neb. V. J. Němce, J. L. Hanzel, E. J. Hanzel, Dodge, Neb. J. Hřáza, J. Buchta, J. Černý a syn, North Bend, Neb. A. E. Smith s chotí, Jak. Jilek, Plattsmouth, Neb. Ant. Janovský, Anton Korník, Lincoln, Neb. Fr. J. Ovach, Lad. Řežábek, V. J. Joura, Jos. Bárta, Alb. Chmelík, V. C. Smith, Wilber, Neb. M. C. Růžička, Lindsay, Neb. W. F. Adámek, V. J. Zikmund, Anton Klement, Ord, Neb. F. H. Kraška, Valparaiso, Neb. Emil Schreier, J. B. Uhlir, T. A. Tikašský, Verdigr, Neb. Slá. Emma Česák, Spencer, Neb. Jos. Rozmarin, Jos. Dohnálek, Stanton, Neb. Jos. Pánek, Jos. Hládek, Collyer, Kans. Jos. Novák, Yankton, So. Dak. Alb. Kučera, Gregory, So. Dak. A. D. Mashke a rodinou, Aberdeen, S. D. V. Fousek, Vega, So. Dak. J. J. Rajewich, Howells, Neb. Anton Zelený, Winner, Neb. Wm. Černý, Munden, Kans. F. Kolyza, N. F. Wootso, Grainfield, Kans. Anna Křikáč a syn, Butte, Neb. W. H. Šesták, Swanton, Neb. J. F. Dobrovský, Ithaca, Neb. St. Eda Gocken, Cedar Bluffs, Neb. Vinc. Woatko, Albert Lea, Minn. Jind. Svoboda, Pátek, Čechy. W. Studler, J. W. Sold, St. Louis, Mo. Jos. Zdražil, Hallam, Neb. Vác. Lišý, Orchard, Neb. J. A. Zeman, Tobias, Neb. Jos. Čapek, Wahoo, Neb. J. Distrop, Atkinson, Neb. Vác. Boutin, Rokyceany, Čechy. — F. J. Woltman, Haddam, Kans. J. Veverka, Daykin, Neb. Anton Wondráček, Atkinson, Neb. Josefa Jonáš a syn, Chotěbor, Čechy. John H. Engler, Dwight, Neb. John Procházka, Marion, Kans. Fred Beerbock a manželka, St. Louis, Mo. Ant. Kostecký, Jos. Novák, Fr. Hurt, V. Horý, Jar. Hurt, Jas. Hurt, Jos. H. Holček, J. F. Podd, Farwell, Neb. John Motáček, Verden, Okla. Wm. Brauer, Jos. Zajíček, Crete, Neb. John Křikavý, Chas. Fisher, Fr. Navotný, Virginia, Neb. Tom. Svoboda, Tate, Neb. F. Miller, Burchard, Neb. Rud. Zajíček, Pleasant Hill, Neb. Jos. Žemlička, So. Omaha, Neb. J. H. Kučera, Leigh, Neb. Jak. Ebert, Fred. K. Moore, La. Kůkal, Chas. Plihl, J. F. Pánek, J. Polenský, John Hlaváček, Omaha, Neb.

Dr. Geo. F. Simánek

český lékař a ranhojč

v čísle 1262 Jižní 13. ul., Omaha.

Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp., 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.

Res. Tel. Douglas 1904.